

MAKING ODDKIN for joy, for trouble, for volcano love

ΦΤΙΑΧΝΟΝΤΑΣ ΣΥΝΑΛΛΟΓΕΝΕΣ για τη χαρά, για το πρόβλημα, για την αγάπη του ηφαιστείου

7—10 Σεπτεμβρίου 2018, Νίσυρος

ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΦΤΙΑΞΟΥΜΕ ΣΥΝΑΛΛΟΓΕΝΕΙΕΣ

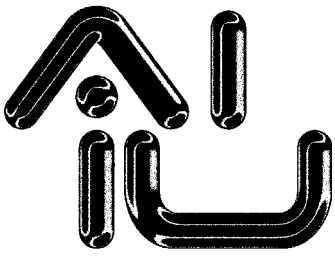
Το *Making Oddkin — for joy, for trouble, for volcano love* (Φτιάχνοντας Συναλλογενές — για τη χαρά, για το πρόβλημα, για την αγάπη του ηφαιστείου) δεν είναι έκθεση, περφόρμανς, συνέδριο ή έννοια ομπρέλα: είναι μια τετραήμερη ‘έξοδος και συνεύρεση’, μια πρακτική και διαδικασία συν-κόσμησης (worlding-with).

Είναι ένα ‘συμβάν’ για ανθρώπινες–μη ανθρώπινες εμπλοκές, για «τις ατελείς διαμορφώσεις τόπων, χρόνων, υλικών και νοημάτων», οι οποίες μας συνέχουν και τις οποίες πρέπει να διασώσουμε, σύμφωνα με την επιστήμονα-ακτιβίστρια Donna Haraway (*Staying with the Trouble: Making Kin in the Chthulucene*, 2016, Duke University Press).

Αντλώντας έμπνευση από τον δραστήριο όρο “oddkin” («συναλλογενές»), που η Haraway επινόησε για να περιγράψει απρόβλεπτες συνέργειες και μίξεις, απροσδόκητες, μη εξημερωμένες συγγένειες και συνδυασμούς που μπορούν να αναπτυχθούν πέρα από τις συνήθειες γενεαλογικές, εθνοκεντρικές και ανθρωποκεντρικές σχέσεις, το *Making Oddkin* θα υλοποιηθεί *συμποιοητικά*, ως μίξη δηλαδή από συμβάντα μεταξύ και διαμέσου ποικιλίας παραγόντων και φορέων.

Θα επισκεφθεί τη Νίσυρο, όπως τα περιοδεύοντα ‘μπουλούκια’ και караβάνια του εικοστού αιώνα ταξίδευαν σε μια αλλόκοτη κινητοποίηση ταλέντου και εκπλήξεων, και θα δανειστεί στοιχεία από εορτασμούς που στήνονται γύρω από την ανθεκτική προσωρινότητα των τσίρκων, τα πανηγύρια, τις μεταδοτικές παρουσιάσεις αλλόκοτων φαινομένων, τις δημόσιες τελετουργικές πομπές, τις αναβιώσεις και τις παραδόσεις της αφήγησης ιστοριών.

Πολύ πριν από την έλευση του ραδιοφώνου, του κινηματογράφου ή της τηλεόρασης, αυτές ήταν οι μορφές ψυχαγωγικής συνεύρεσης που εξελίχθηκαν σε ολόκληρη βιομηχανία δημόσιου θεάματος, πριν μεταλλαχθούν ριζικά μέσα στο άυλο περιβάλλον του διαδικτύου και την ανάδυση της εικονικής λαϊκής κουλτούρας. Στην πεντηκοστή επέτειο της χρονιάς που συντάραξε τον κόσμο, του 1968, το *Making Oddkin* ανατρέχει στις συλλογικές τελετουργίες, τις προσωπικές συνεισφορές και τα αισθησιακά/απτά στοιχεία ενός παρελθόντος (και παρόντος και μέλλοντος) που ευνοεί την *παρουσία*, μια έξοδο προς τον κόσμο με περιέργεια και φροντίδα, σε σύγκρουση, με δέσμευση στην πραγματικότητα και την πληθωρική υπερομαδοποίηση, στην ποικιλόμορφη διαβίωση και την ξέφρενη φαντασία.

ΣΥΜΠΟΙΗΣΗ: Η ΣΥΝ-ΓΙΝΟΜΑΣΤΕ Η ΔΕΝ ΓΙΝΟΜΑΣΤΕ ΚΑΘΟΛΟΥ

Διάφοροι παράγοντες θα βοηθήσουν στη δημιουργία μιας νέας ‘ζώνης επαφής’ μέσω τακτικών επινόησης και διαφοροποίησης: Έλληνες και ξένοι, καλλιτέχνες, επιστήμονες, ιστορικοί, αγρότες, μουσικοί, χορευτές, μεταπράτες, άνθρωποι με μεγάλη, μικρή ή ανύπαρκτη εμπειρία του νησιού, θα διερευνήσουν τις δυνατότητες χαράς, το άγχος κοινωνικοοικολογικής καταστροφής, την αγάπη/τον φόβο για τα ηφαίστεια, τις δυστοπικές προφητείες του 21ου αιώνα, την πραγματικότητα των ‘ενσυνείδητων όντων’, την κλιμακούμενη απώλεια μητρικών γλωσσών.

Με βάση τη μνήμη των πετρωμάτων και των νερών της Νισύρου, και με τη συμβολή ζώνων, φυτών, ιστοριών και οικοσυστημάτων, το *Making Oddkin* θα επιχειρήσει να ξεφύγει από τα όρια του θεσμικού λόγου και να διεισδύσει σε γλώσσες που μπορούν να επαναπροσδιορίσουν την έννοια της τοπικότητας, να αναβιώσουν τη σημασία που έχουν οι απτοί χώροι συνένωσης και τα σώματα της σύμπτωσης, οι άυλες εμμονές και τα περιοδεύοντα θαύματα.

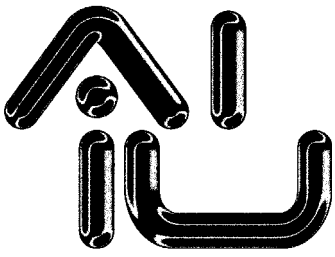
Το *Making Oddkin* θα εμφανιστεί ανάμεσα στις 7 και 10 Σεπτεμβρίου 2018 σε διάφορα σημεία του νησιού — στο εγκαταλελειμμένο λιμάνι του Αυλακιού, στα μονοπάτια των άγριων θερμών πηγών, στη μικρή πλατεία του Εμπορείου, στον κρατήρα του ηφαιστείου, στο Ηφαιστειολογικό Μουσείο στα Νικιά, στο έρημο μοναστικό συγκρότημα του Νύφιου με τη μινωική προϊστορία και αλλού.

Παρεκκλίνοντας από την Αθηνοκεντρική θεώρηση της συγκατοίκησης θα αναζητήσει τα ίχνη του ‘αστικού’ μπαίνοντας στη ζωή της απόμακρης, νησιωτικής Νισύρου (οικοτουρισμός και ανάπτυξη, βιομηχανικό παρελθόν, αγροτικές και γλωσσικές αλλαγές, εκμετάλλευση φυσικών πόρων, πολιτική του Αιγαίου) αποφεύγοντας αναπαραστατικές, συμβατικές απλουστεύσεις. Θα εξερευνήσει την ευχαρίστηση των συγκεχυμένων χρόνων, την ανταλλαγή εμπειριών, τη χαρά των μη διδακτικών επαφών και τη δυνατότητα μάθησης μέσω χειρονομιών ισοδυναμίας και σύγχρονης μυθοπλασίας. Θα ανατρέξει σε παλιότερα συμβάντα και θα δημιουργήσει νέα στο πλαίσιο ευρύτερων αφηγημάτων (Ινστιτούτο του Άγχους).

Την Πέμπτη 6 Σεπτεμβρίου το βράδυ, το *Making Oddkin* ξεκινά με ένα τραπέζι για όλους στα Παλιά Λουτρά της Νισύρου και την παρουσίαση της ταινίας ντοκιμαντέρ “Into the Inferno” (2016) σε συνεργασία του Werner Herzog με τον ηφαιστειολόγο Clive Oppenheimer. Ο τελευταίος θα μιλήσει μέσω skype για τη γεωλογική λειτουργία και τους καταγωγικούς μύθους των ηφαιστείων. Θα προβληθεί επίσης η ταινία “Donna Haraway. Storytelling for earthly survival” του Fabrizio Terranova, μια γοητευτική αφήγηση για τη ριζοσπαστική σκέψη της Haraway σε θέματα της επιστήμης, της τεχνολογίας, του φύλου, των διαειδικών σχέσεων, καθώς και για τη βαθιά της αφοσίωση στα ζητήματα του φεμινισμού και της οικολογίας. Τις επόμενες ημέρες, πολλές και διαφορετικές συμμετοχές θα διαμορφώσουν ένα είδος περιπέτειας:

Στο μοναδικό ηφαιστειολογικό μουσείο της Ελλάδας στα Νικιά, αλλά και σε περιβόλια του οικισμού που βρίσκεται πάνω από τον κρατήρα, θα ανατρέξει στη γεωλογική ιδιαιτερότητα του νησιού ο ηφαιστειολόγος και μέλος του ΙΓΜΕ Γιώργος Βουγιουκαλάκης.

Οι αρχιτέκτονες, μελετητές της Νισυριακής αρχιτεκτονικής και αναστηλωτές, Γιώργος Τσιρώνης και Πέτρα Κωτσίδου θα διηγηθούν όσα γνωρίζουν και φροντίζουν σχετικά με τα μοναδικά χαρακτηριστικά της τοπικής παράδοσης ενώ οι νεώτερες αρχιτεκτόνισσες Ιωάννα Βλαχάκη και Ηρώ Καραβέλα θα παρουσιάσουν την επιτελεστική ομιλία “Digging the Matter. Nisyros/An Atlas of Trauma”.

Η Dana Luciano, καθηγήτρια στο Rutgers University των ΗΠΑ, σε σπουδές queer, ανθρωπιστικές και περιβαλλοντικές καθώς και στη λογοτεχνία του 19ου αι., θα μιλήσει για τις αντιλήψεις των Γαιο-μεταβολών σε περιόδους κρίσης και τη γλώσσα που τις περιγράφει (“How the Earth Feels: Sensation and Speculative Geology”).

Ο Ιταλός καλλιτέχνης Giorgio Andreotta Calò, γνωστός για ένα σύνολο έργου που αντιμετωπίζει με τρόπο βιωματικό στοιχεία του περιβάλλοντος (φυσικού και μη) και καταλήγει σε ποιητικές μεταφράσεις της πραγματικότητας, θα συμμετάσχει παρουσιάζοντας την πρακτική του και τη χωροχρονική περιηγητική διάστασή της.

Οι περφόρμερ Νάνσυ Σταματοπούλου και Meimouna Coffi θα ανταποκριθούν στα μορφολογικά δεδομένα του νησιού αυτοσχεδιάζοντας σε υπαίθριους χώρους (στον κρατήρα του ηφαιστείου και στις Απυριές – τις φυσικές υπαίθριες σάουνες του νησιού).

Το γκρουπ The Callas θα παρουσιάσει τη εγκατάσταση / περφόρμανς “Under the Volcano” στο καφενείο-καντίνα Oasis κοντά στην παραλία ‘Μουλάρι’, σε συνέχεια ανάλογων δράσεων με το όνομα Lustlands (Vol.I, 2012 & II, 2013) στη Θερμησία της Αργολίδας και τη Νέα Υόρκη.

Οι Τσέχοι καλλιτέχνες David Fesl, Lukáš Hofmann & Richard Nikl οργανώνουν στην παραλία του νησιού Γυαλί (όπου γίνεται η εξόρυξη ελαφρόπετρας και οψιδιανού) μια παραθαλάσσια εμπειρία-απόλαυση οργανικών και ανόργανων στοιχείων, ορυκτών και πλαστικών υλικών, τροφών και μορφολογιών, με τίτλο “Breakfast”.

Η αρχιτέκτονας Ιωάννα Σωτηρίου μελετά, με αφορμή το ίδιο το νησί, την απόθεση υλικών και τις νέες τεχνολογίες, το νέφος (cloud), τον θάνατο και τη μνήμη, στη βίντεο-περφόρμανς “Cold Data: a prelude”.

Ο δάσκαλος της Νισύρου Απόστολος Καλούδης θα περπατήσει τα Νισυριακά μονοπάτια αποκαλύπτοντας στους συνοδοιπόρους του ιστορίες, μύθους, ίχνη, ερείπια και κατάλοιπα.

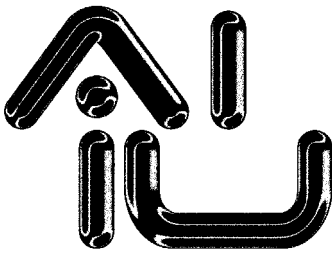
Ο συγγραφέας και ακτιβιστής Τέος Ρόμβος, εμβληματική μορφή του ελληνικού underground, θα μιλήσει για τη σύμπτωση της ζωής και του έργου του. Μαζί με τη σύντροφό του Χαρά Πελεκάνου θα παρουσιάσουν τις δράσεις και το όραμά τους για το Γεωπάρκο Αιγαίου και την ανάγκη συν-οργάνωσης των τοπικών κοινοτήτων για τη σωτηρία της ζωής στο ελληνικό αρχιπέλαγος.

Η κολεκτίβα Σαπρόφυτα παρουσιάζει μια νέα εκδοχή συλλογικής βιωματικής ανάγνωσης της «Θεογονίας» του Ησιόδου στον κρατήρα Στέφανο (σε συνέχεια προηγούμενης που είχε πραγματοποιηθεί το 2013 στο Chalet Society, Παρίσι). Χρησιμοποιώντας τοπικά γλωσσικά στοιχεία και καταγωγικές παραδόσεις της Νισύρου (η Γιγαντομαχία και ο Πολυβώτης), η κολεκτίβα συνθέτει το ‘ανακαλυπτηριακό’ θέαμα “Méthode Hésiode II. Expeditio Polybote, Nisyros 2018”.

Ο Πέτρος Μώρης δημιουργεί μια σειρά από επιτελεστικά γλυπτά–μάσκες από τοπικά πετρώματα λάβας και ρητίνες (“Lava’s Gaze”), τα οποία θα συμμετάσχουν στις δράσεις, καθώς και το μωσαϊκό “Entanglement” (από χαλίκια, άμμο και τσιμέντο), το οποίο θα εντοιχιστεί στο κτίριο των παλιών Λουτρών της Νισύρου.

Οι καλλιτέχνες Cally Spooner & Jesper List Thomsen παρουσιάζουν ένα είδος ‘τοπογραφικού διαλογισμού’ με θέμα την ακινησία και την αντοχή, τον ‘βαθύ’ γεωλογικό χρόνο, τον εξτρακτιβισμό ως μεταφορά και την οικειοποίηση. Με τίτλο “Stillness without still life” αυτή η πρωτότυπη ‘ομιλία με ζωγραφικά έργα’ εκτυλίσσεται στον δρόμο για το οροπέδιο και το μοναστήρι του Νύφιου.

Το αφιέρωμα ταινιών με τίτλο Selenotropism σε επιμέλεια Filipa Ramos περιλαμβάνει έργα των Ben Rivers (Slow Action), Ursula Mayer (Atom Spirit), Camille Henrot (The Strife of Love in a Dream), Ursula Biemann (Acoustic Ocean) Gerard Holthuis (Careless Reef).

Οι καλλιτέχνιδες Daniela & Linda Dostálková, διαλέγουν τον ρόλο του παρατηρητή, διαλογιζόμενες με χιούμορ πάνω στην εκπληκτική αλλά και εξαντλητική σχέση μας με τη μυθολογία, και φέρνουν στη Νίσυρο τη μετακινούμενη εγκατάσταση “Candleholders” – οκτώ λυχνίες (με LED λάμπες) οι οποίες θα παρεμβαίνουν ‘φωτίζοντας’ τις τυχόν τεχνοανιμιστικές, ‘σκοτεινές’ πλευρές του συναλλογενικού δρώμενου.

Στη σειρά προβολών με τίτλο “Symanimagenic” («Συνεμψυχογενής») εξετάζονται διάφορες μορφές animation και η σχέση τους με διαφορετικές εκδοχές και αντιλήψεις του ανιμισμού (animism), και προβάλλονται έργα του Jakob Kudsk Steensen, της Εύας Παπαμαργαρίτη, του Κώστα Σφήκα και άλλων.

Η Λητώ Κάπτου, επεμβαίνοντας πάνω σε αντικείμενα που παραγγέλνει από το internet, δημιουργεί ένα αλλόκοτο σμήνος από ζωόμορφους αετούς (γεράκια, χταπόδια, δράκους, περιστέρια – “Evening Swarm”) το οποίο θα απλωθεί σε έρημες παραλίες της Νισύρου σε μια υπόμνηση της μεταναστευτικής κίνησης (ανθρώπων, κεφαλαίων, ιδεών, παραδόσεων και αγαθών) και των καινοφανών μίξεων που αυτή δημιουργεί.

Η ποιήτρια και καθηγήτρια στο Τμήμα Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας Φοίβη Γιαννίση εξελίσσει την έρευνά της στις ζώδεις καταγωγές της τραγωδίας με μια επιτελεστική ομιλία σε συνάντηση με τις ημι-οικόσιτες κατοίκες του νησιού και το ειδικό status άγριας ζωής που απολαμβάνουν.

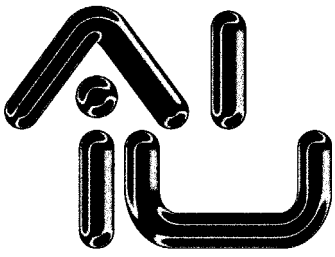
Μέσα από αυτές και άλλες συμμετοχές, το *Making Oddkin* λειτουργεί ήδη απρόβλεπτα και, σαν το ηφαίστειο της Νισύρου, κινητοποιεί εγγενώς διάφορους παράγοντες και εναλλακτικές θεματικές: «Η κραυγή του γαιιάρου και το μάνα» (κατά το εγκώμιο της μίμησης από τους Michael Taussig/Walter Benjamin), “The Dispossessed” (κατά την αναρχική λογοτεχνία του ‘ξένου’ της Ursula Le Guin), «Φανταστικές μεταμυθοπλασίες» (“Speculative Fabulations” – κατά την συνεμψυχωτική σκέψη της Haraway), «Μόνο το ηφαίστειο επεφύλασσε εκπλήξεις» (κατά τη νουβέλα *The Volcano Lover* της Susan Sontag), «Η αναπήδηση είναι ένα απολαυστικό μάθημα σχετικά με τις συγκυρίες» (κατά τη φιλοσοφία των εμπλεγμένων σωμάτων του Michel Serres) κ.ά.

Ανάμεσα στους συμμετέχοντες είναι οι: Giorgio Andreotta Calò, The Callas, The Climate Collective, Meimouna Coffi, Paolo Colombo, Daniela & Linda Dostálková, Em Kei, David Fesl, Anna Gherezgiher, Václav Girsá, Lukáš Hofmann, Kateřina Konvalinová, Filip Kraus, Dana Luciano, Marie Lukáčová, Richard Nikl, Matěj Pavlík, Lucie Rosenfeldová, Cally Spooner & Jesper List Thomsen, Jiří Žák, Ιωάννα Βλαχάκη & Ηρώ Καραβέλα, Γιώργος Βουγιουκαλάκης, Ίρια Βρεττού και Αριάδνη Στροφύλλα, Φοίβη Γιαννίση, Απόστολος Καλούδης, Λητώ Κάπτου, Πέτρος Μώρης, Μαλβίνα Παναγιωτίδη, Τέος Ρόμβος & Χαρά Πελεκάνου, Σαπρόφυτα, Νάνσυ Σταματοπούλου, Ιωάννα Σωτηρίου, Γιώργος Τσιρώνης & Πέτρα Κωτσίδου, Μάκης Φάρος.

Με προβολές έργων τους συμμετέχουν οι: Ursula Biemann, Camille Henrot, Gerard Holthuis, Ursula Mayer, Clive Oppenheimer, Ben Rivers, Jakob Kudsk Steensen, Fabrizio Terranova, Εύα Παπαμαργαρίτη, Κώστας Σφήκας, κ.ά.

Η Νάντια Αργυροπούλου είναι η επιμελήτρια του *Making Oddkin – for joy, for trouble, for volcano love*.

Η ομάδα έρευνας περιλαμβάνει τη Λυδία Αντωνίου, τη Zuzana Blochová και την Κική Δευτεραίου.

Το πρότζεκτ διοργανώνεται από τους οργανισμούς Sterna, Νίσυρος και Are | are-events.org, Πράγα, ως μέρος του προγράμματος του Ινστιτούτου Άγχους σε συνεργασία με την Ελληνική Δημοκρατία, την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου και τον Δήμο Νισυρίων. Με την υποστήριξη: Υπουργείο Πολιτισμού της Τσεχίας, Δημαρχείο της Πράγας, Οργανισμός Πολιτισμού και Ανάπτυξης NEON, AEGEAN, Blue Star Ferries, ΛΙΜΠΕΡ ΑΕΒΕ.

Are

MINISTRY OF CULTURE
CZECH REPUBLIC

Στηρίζουμε τη Δημιουργία

NEON

απλώς

Για πληροφορίες:

nadjaargy@gmail.com

Για υλικό Τύπου και εικόνες;

https://www.dropbox.com/sh/30kmo91lpyk8eyx/AADhaYocAYt7_JU4yjVVJSnZa?dl=0

LINKS

Facebook

<https://www.facebook.com/events/283102898927055>

The Institute of Anxiety

<http://institutuzkosti.cz>

Sterna

<https://sterna.com.gr>

Are

<http://are-events.org/en>